

РЕШЕНИЕ

№ 7386

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 22.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4960** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Н. Н. К., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк Н. 1, № 57, вх. В, ет. 4, ап. 64 чрез адв. А. срещу решение № 1040-21-306/15,04,2022 год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата ѝ против : Разпореждане № РВ-3-[ЕГН]/15.12.2021 г на ръководителя на контрола по разходите, с което на осн. Чл. 114 ал. 2 т. 2 от КСО е разпоредено да се възстанови добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода 23.10.2017-27.10.2017 в размер на 5,44 лв. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Процесуалният ѝ представител - адв. А. моли съда да уважи жалбата по съображенията, изложени в нея.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие – юр. А. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че за Н. К. било представено от У. Б. АД удостоверение приложение № 9 към чл.8 ал.1 от НПОПДОО по болничен лист № Е20178638531 за периода 23.10.2017- 27.10.2017г ,като на лицето е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност за 2 дни в размер на 77,58лв.При осъществен последващ контрол на изплатените парични обезщетения на Пи Енд Пи П. ЕООД била извършена проверка по разходите на ДОО,завършила с констативен протокол № КВ-5-21-00964547/19.07.2021г.От изисканата и представена от ТД на НАП С. информация с писмо от 22.04.2020г се установява,че за Пи Енд Пи П. ЕООД има подавани ГДД за 2016, и 2017г ,но за 2018 и 2019г липсват такива.Финансовият резултат за 2016 и 2017г е счетоводна загуба,като не е посочено от какво се формират разходите.Дружеството няма регистрирани фискални устройства,както и липсват данни за регистрирани търговски обекти за периода от 01.01.2017г до датата на проверката.Извършени са действия по установяване на контакт с управителя М. П. П.,но не са връчени на адреса по седалище с уверението на наемател,че не познава такова лице.В хода на проверката е търсен контакт с лицата,за които има подадени уведомления за сключени трудови договори,като до Н. Н. К. на адреса ѝ в [населено място],жк Н. 1 № 57,вп.В,ет.4,ап.64 е изпратено уведомление и задължителни предписания № ЗД-1-21-00735617/13.03.2020г,като същите са непотърсени.Така се стигнало до издаването на КП №КВ- 5-21-00964547/19.07.2021г и задължителни предписания № ЗД-1-21-00964574/19.07.2021г за заличаване на подадените от дружеството данни по чл.5 ал.4 от КСО за периода 15.05.2017г-24.07.2017г досежно оспорващата К..Задължителните предписания са влезли в сила като необжалвани след връчването им по реда на чл.110 ал.4 от кСО на дата 03.09.2021г,поради което и след заличаването на данните по чл.5 ал.4 от КСО с разпореждане № РВ-3-21-01046950/15.12.2021г на длъжностно лице по чл.114 ал. 3 от КСО е разпоредено Н. К. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 5,44лв за периода 23.10.2017-27.10.2017г.Н. К. е обжалвала разпореждането пред горестоящия административен орган,като същият е постановил решение № 1040-21-306/15.04.2022г, с което жалбата ѝ е отхвърлена.

Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 10,05,2022.Жалбата срещу него е депозирана на 23,05,2022 с пощенски опаратор с вх.№ 1012-21-776 на ТП на НОИ С. град,поради което е и допустима.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В рамките на преписката са събрани доказателства за развиваната от Пи енд Пи П. ЕООД търговска дейност,като от констативните протоколи от извършените проверки и дадените задължителни предписания до работодателя се установява,че дружеството няма обявени ГФО за извършвана дейност в ТР за периода 2016-2020г,в регистър Приходи за периода от 01.2017 до датата на извършване на проверката липсват данни за преведени осигуритерни вноски и са се натрупали задължения от

74269,37лв,като са сключени договори с общо 162 лица,от писмата на ТД на НАП С. до ТП на НОИ С. град от 09.04.2020г се установява,че има подавани ГДД за 2016, и 2017г ,но за 2018 и 2019г липсват такива.Финансовият резултат за 2016 и 2017г е счетоводна загуба,като не е посочено от какво се формират разходите.Дружеството няма регистрирани фискални устройства,както и липсват данни за регистрирани търговски обекти за периода от 01.01.2017г до датата на проверката,като дружеството има публични задължения,за което е образувано изпълнително дело.При извършените ревизии и проверки от страна на органите по осигуряването дружеството не е открито на известния в ТР адрес,като началото на производството за изискване на документи е връчено по реда на чл.110 ал.4 от КСО.Отново по същия ред на осн. Чл.110 ал.4 от КСО на дружеството са връчени задължителните предписания № ЗД-1-21-00964574/19.07.2021г. Според органите по осигуряването Пи енд Пи П. ЕООД не е извършвало трудова/стопанска дейност от януари 2017г до момента на съставяне на констативния протокол,която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ.Не се установяват данни за реализирани приходи от търговска дейност,които да обуславят изплащане на възнаграждение на лицата в близки/равни на максималните осигурителни отношения,за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица.Ето защо и органите по осигуряването са приели,че лицата ,за които има подадени данни за сключени трудови договори и декларирани осигурителни данни- от месец януари 2017г нямат качеството на осигурени лица по см. § 1 т.3 от ДР на КСО,тъй като не се установява реално да са упражнявали трудова дейност. Ето защо и до осигурителя с издадените задължителни предписания № ЗД-1-21-00964574/19.07.2021г за заличаване на неоснователно подаданите данни по чл.5 ал.4 от КСО за осигурителен стаж и доход в Р. в т.ч. за лицето Н. Н. К. за периода 15.05.2017-24.07.2017г.Задължителните предписания са влезли в сила,но поради неизпълнението им на осн. Чл.4 ал.10 т.4 от Наредба № Н-13/17.12.2019г ТП на НОИ С. град е подало данни за заличаване на декларация обр. 1,подадени за лицата по чл.4 от КСО,когато не е изпълнено влязло в сила задължително предписание по чл.108 ал.1 т.3 от КСО.

При така очертаната фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи:Между страните няма спор,че дадените до работодателя Пи енд Пи П. ЕООД задължителни указания за заличаването на данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО в това число и досежно жалбоподателя К. за спорния период са влезли в сила и представляват стабилен административен акт.Именно въз основа на това ново обстоятелство е разпоредено с разпореждане № РВ-3-21-01046950/15,12,2021год на длъжностно лице по чл.114 ал.3 от КСО за възстановяване на добросъвестно полученото парично обезщетение за временна нетрудоспособност.Правната основа за издадените административни актове е чл.54к от КСО и чл.40 ал.1 и чл.41 ал.1 от КСО.Твърденията на К.,че е полагал труд по трудово правоотношение с работодателя Пи енд Пи П. ЕООД бяха опровергани в настоящето производство.Действително налице са доказателства за сключен трудов договор,както и за регистрирането му в ТД на НАП съгласно КТ.От допълнително изискваните от ТД на НАП данни по реда на чл.192 от ГПК се установи,първо че за 2017г е подадена ГДД по чл.92 от ЗКПО,но същата отчита счетоводна загуба от 34122,77лв,както и че за периода януари до юли 2017г има подавани справки декларации по ЗДДС,както и за периода месец май- юни 2017г,т.е за релементния момент,в който се твърди К. да е била в трудови правоотношения с осигурителя.Липсват доказателства обаче тези облагаеми доставки

да са реално извършени от осигурителя, най малкото поради причината, че същите не са намерил отражение в подадената от него ГДД за 2017г и отразяването на същите като приходи, подлежащи на облагане. Същевременно останалите доказателства събрани в производството- официални удостоверителни документи съгл.чл.179 от ГПК ,издадени от ТД на НАП-С. и ТП на НОИ -С. посочват, че в периода в който К. е била назначен като мениджър екип с месечно възнаграждение от 1000лв в Пи енд Пи П. ЕООД -15.05.2017-24.07.2017г по същество работодателят не е декларирал приходи и разходи от търговска дейност, нито пък ГФО в ТР.Липсата на подавани данни във всички подобни регистри, съотнесено с невъзможността да бъде открит управителя , за да предостави необходимата счетоводна документация за проверката ѝ от органите по осигуряването обуславят невъзможността същият да докаже реално упражняване на трудова дейност в дружеството. За жалост липсата на стриктно водено счетоводство у работодателите, съчетано с нежеланието им да предоставят информация за търговските си дела на контролните органи, влече след себе си и неблагоприятното обстоятелство доказването дали едно лице е полагало труд или не да стане изключително трудно, а в случая невъзможно. Доколкото практиката на ВАС е еднозначна, че трудовото правоотношение не е идентично с осигурителното , и за доказване на последното се изисква полагането на труд в действителност, то косвените факти, събрани в производството установяват липсата на полаган труд от К.. В тази насока освен изброените по горе писмени доказателства са и данните по приписката от ТД на НАП С., че Пи енд Пи П. ЕООД няма деклариран търговски обект, няма подавани ГДД и ГФО на дружеството, но е назначило 162 човека персонал с месечни възнаграждения, за които липсват категорични данни да е получавано. Всички тези доказателства категорично обосновават извода , че в периода май 2017- юли 2017г Н. К. не е полагала труд по трудовото си правоотношение с Пи Енд Пи П. ЕООД, поради което и заличените данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО, ведно с разпоредбата на чл.114 ал.2 т.2 от КСО дават основание на законосъобразното приложение на нормите на чл. 54к и чл.41 ал.1от КСО с оспореното разпореждане. Като е отхвърлил жалбата против разпореждането Директорът на ТП на НОИ е постановил законосъобразен акт, който следва да се потвърди.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед на горното основателна се явява и претенцията за разноски на ответника с оглед разпоредбата на чл.143 от АПК вр.чл.78 ГПК вр. чл.24 от НзПрП , поради което и ще следва да се присъди сумата от 100 лв- юрисконсултско възнаграждение с оглед фактическата и правна сложност.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Н. К., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк Н. 1, № 57, вх. В, ет. 4, ап. 64 чрез адв. А. срещу решение № 1040-21-306/15,04,2022 год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата й против : Разпореждане № РВ-3-[ЕГН]/15.12.2021 г на ръководителя на контрола по разходите, с което на осн. Чл. 114 ал. 2 т. 2 от КСО е разпоредено да се възстанови добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода 23.10.2017-27.10.2017 в размер на 5,44 лв .

ОСЪЖДА Н. Н. К., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], жк Н. 1, № 57, вх. В, ет. 4, ап. 64 чрез адв. А. да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град сумата от 100 лв разности в производството.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. Чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: